MARX KÁROLY
KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM
Központi Könyvtára
Telefon: 176-827 Telex: 224186 mkke
1828 Budapest 5. Pf.: 489

IV. évf. 6. szám

dec. 15 - től ...

MKKE
KÖZMŰVELŐDÉSI
BIZOTTSÁG LAPJA

támpont

A Közép D.C. programjai

1989. december 15-én, pénteken 19.3o-02.oo-ig:

Koncert: EAST
Mozifilmek:
Jó reggelt Vietnám /am./
Csupasz pisztoly /am./
Video
Non-stop disco /D.J.: Szeles Tibor/
Casino
Teaház
Salátabár

1989. december 22-én, pénteken 19.3o-02.oo-ig:

KARÁCSONYI BULI

Félévzáró koncert:

KATONA KLÁRI ÉS BARÁTAI

Mozifilmek:
Indiana Jones és az utolsó kereszteslovag
/am., R: S.Spielberg
Fsz: Sean Connery, Harrison Ford/

Őslények országa /am. rajzfilm, producer: G.Lucas
S.Spielberg/

Video: Monty Python-videobemutató
/bevezeti: Galla Miklós/
Non-stop disco
Casino
Teaház
Salátabár

PROGRAMELŐZETES

1989. december 29-én, pénteken:

ELŐ-SZILVESZTERI BULI

A KDC januárban is nyitva tart minden pénteken!

Jelentkezés a HTT irodán

Elsőévesek , másodévesek figyelem !

A Széchenyi István Szakkollégium 1990. január 24-28. között rendezi meg téli táborát Sződligeten. Többek között a tábor előadói : Biegelbauer Pál , Felkai Gábor , Gazsó Ferenc , Pásztor Miklós Sára Sándor , Szántó Zoltán , Tamás Gáspár Miklós .

Vendégek : Cseke Péter , Bubik - Sipos duó , "Egon a falon"(jazz), Jánosi együttes (népzenei est, magyar táncház).

Ezenkívül kocsma , teaház , vetélkedő , kirándulás valamint BBS filmek.

Figyeljétek a plakátokat !

MÜVÉSZ MOZI programja VI., Lenin krt. 88. T.: 132-6726

CHAPLIN terem

7 - 2o de + du: Vasember /A. Wajda/
21 - 28 de : Az én XX. századom /Enyedi Ildikó/
du : A rajzoló szerződése /Peter Greenaway/
28 -jan 3 de : A nap birodalma /S. Spielberg/
du : A rajzoló szerződése

előjátszás:
2o-án: A nap birodalma
27-én: Az amerikai birodalom hanyatlása

Éjjel

15 - 16 : A rajzoló szerződése
22 - 23 : A nap birodalma
29 - 3o : Az amerikai birodalom hanyatlása

HUSZÁRIK terem

7 - 2o de : Veszedelmes viszonyok /Stephen Frears/
14 - 2o du : Moziklip /Tímár Péter/
este : " A HOLD KEGYELTJEI":
14-én: Missisipi szirénje
15-én: Földi szerelem
16-án: Zöld sugár
17-én: Teliholdas éjszakák
18-án: Egy faun megkésett délutánja
19-én: A hold kegyeltjei
2o-án: Bolwieser
21 - 24 de : Veszedelmes viszonyok
du : Caravaggio /D. Jarman/
este : Kiálts szabadságért /D. Attenborought/
25 - 27 de : Ginger és Fred /Fellini/
du : Casanova I-II /Fellini/
este : Kiálts szabadságért
28 - 3ode+du: És a hajó megy I-II /Fellini/
este : Fellini - Róma
Kiálts szabadságért
31 -jan3 de : Hátsó ablak /Hitchcock/
du : Az ember aki túl sokat tudott /Hitchcock/
este : Szédülés /Hitchcock/

3

közgáz jazz klub

1989.dec. 16. 19h Félévzáró Koncert

Lőrinszky Attila - szóló
Lőrinszky - Benkő - Dresch - Grencsó
Grencsó kollektíva

ADYTON EGYESÜLET
az improvizatív zenéért

KÖNYV — Both Vilmos

Mészöly Miklós: A pille magánya (Jelenkor Kiadó, 36Ft)

"...ez a kötet értekezéseket, meditációkat, jegyzeteket, interjúkat tartalmaz. A műfaji skála a tanulmánytól, a hosszabb esszétől, az "asztali értekezéstől" a pár mondatos feljegyzésekből, fragmentumokból, megfigyelésekből összefűzött Naplójegyzetekig terjed. Ugyanilyen változatos az írások témája is: hol Orwell keserű jövő-víziója indítja el a meditációt, hol Elek Judit Martinovics filmje, vagy Huszárik Zoltán filmjei szolgáltatják a kiindulópontot az elmélkedéshez. Az író figyelméből futja arra is, hogy fiatalabb pályatársai egy-egy új kötetét nyugtázza; megemlékezik a korán elment Hajnóczy Péterről, s több írásban foglalkozik a hozzá közel álló Bálint Endre művészetével.

Mészöly Miklós nagy teret szentel az emberi létezés általános dilemmáinak és a történelmi tárgyú meditációknak is. Több írásában visszatér az emberi lét sajátos, közép-európai formájának boncolgatásához, amelyben éppen az "általános" és a "történelmi" szövődik egybe, szervül hagyománnyá és pszichológiává...."

Zsolnai László: Másként gazdálkodás (KJK,36Ft)

"Az olvasó a hazai szakirodalomban újszerű művet vehet kézbe. Könyvemben ugyanis arra vállalkoztam, hogy bemutassam a Nyugaton az utóbbi 10-15 évben kibontakozott alternatív, azaz ökológiai és humán elkötelezettségű gazdaságtan legértékesebb eredményeit - a saját hozzájárulásommal együtt. Így az olvasó kézhez kapja a hagyományos közgazdaságtan bírálatát, a modern gazdaságok ökológiai és humán szempontú elemzését, a felelős gazdálkodás, az ökoszisztéma-management, valamint az emberek segítése-támogatása konstruktív elméletét, továbbá néhány alternatív gazdasági kísérlet konkrét leírását.

"A könyv alapeszméje a következő: nem tehetjük meg, hogy ne vegyük komolyan a gazdálkodás ökológiai és humán hatásait, valamint azok rövid és hosszú távú következményeit. A jól-lét csak egyetemes lehet, beletartozik abba minden ember és az egész természet jól-léte. /.../"

(Részlet az Előszóból)

Szent Ágoston: A boldog életről; A szabad akaratról (Ecu.55Ft)

"Szándéka mindenesetre az -s efelé lépéseket is tesz-, hogy a keresztény vallást és filozófiát egységre hozza, hogy a filozófiából vallást s a vallásból filozófiát csináljon keresztény módon. Mindkettőnek ugyanazt a funkciót tulajdonítja, s ez a buzdítás Isten kizárólagos tiszteletére.(...) Ráadásul a filozófia az ő szemében az istenszeretet legmagasabb rendű formája, mivel Istent intelligibilis létezőnek fogja fel, megismerése az ember legmagasabb rendű részének, a szellemnek a feladata."

(Részlet Kendeffy Gábor Utószavából)

A karácsonyi ajándékozást segítendő most egy kicsit több könyvre szeretném felhívni a figyelmeteket. Először a gyermekkönyvek közül néhány:

Benedek Elek: Magyar mese és mondavilág III. (Móra-Téka,180ft)
Denise Burt: Nem vagyok mackó! (Móra,85ft)
J. és W. Grimm: Gyermek-és családi mesék (Magvető,280ft)
Mary Batchelor: 365 történet a Bibliából gyermekeknek (Láng, 399ft)
Utassy József: Hóemberség (Szépirod. 34ft)

VERSEK

Napfény és hús (Arthur Rimbaud minden verse, prózája és válogatott levelei) (Móra, 55ft)
A francia romantika költői (Európa-Lyra Mundi,53ft)
William Shakespeare: Szonettek (Európa, 120ft)
Nagy Gáspár: Múlik a jövőnk (Szépirodalmi, 63ft)

A kis Jézus aranyalma

A kis Jézus aranyalma,
boldogságos szűz az anyja.
Két kezével ápolja,
lábaival ringatja.

Ó, te dudás, mit szundikálsz?
Fényes az ég, nem kell lámpás,
Verjed, verjed citerád,
zengj Jézusnak szép nótát!

SZÉPIRODALOM

Szabó Dezső: Az elsodort falu (Csokonai, 170ft)
Ujhold-Évkönyv 1989/2. (Magvető, 75ft)
Georges Duby-Andrée Duby: Jeanne d'Arc perei (Európa-Mérleg, 36ft)

Diurnus: Hazába kiáltott szó (Magvető, 60ft)

SZAKKÖNYVEK

Losonczi Ágnes: Értő-védő társadalom (KJK,95ft)
Winston Spencer Churcill: A második világháború (Európa-Emlékezések,400ft)
Trenck Frigyes báró emlékezetes élettörténete (Európa-Emlékezések,80ft)
Domokos Pál Péter: Rendületlenül (Eötvös,190ft)
(Márton Áron, Erdély püspöke)

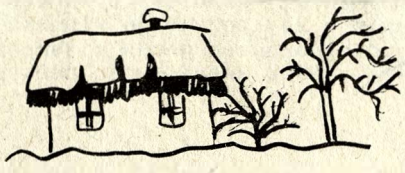

Gulyás Gyula-Gulyás János: Törvénysértés nélkül (Láng,90Ft)
Donald Matthew: A középkori Európa atlasza (Helikon,86oFt)
Beke G. László-Gáspárdy András: Magyarország orthodox templomai és ikonosztázai (I.ker Tanács,29oFt)
Gazda Anikó-Kubinyi András-Vörös Károly: Magyarországi zsinagógák (Műszaki, 69oFt)
Magyar székesegyházak (Tájak.Korok,Múzeumok Egyesület,19oFt)
Végvári Lajos: Az európai művészet története (Képzőm.45oFt)

Filozófia

Heidegger: Lét és idő (Gondolat, 186Ft)
Miguel de Unamuno: A tragikus életérzés (Európa, 65Ft)
Ludassy Mária:"Isten és szabadság" (Lamennais a liberális katolicizmustól a szabadelvű szocializmusig) (Gondolat,6oFt)

Egyéb

Hőgye Mihály: Utolsó csatlós? (Püski,5oFt)
Mérei Ferenc: A pszichológiai labirintus (Magyar Pszichológiai Társ, 16oFt)
Brehm: Az állatok világa (Maecenas, 58oFt)

Andro Loleshyte: Karácsony

Téleleji szélben
karácsonyfák zúgnak -
jó meleg kabátban
indulj csak az útnak.

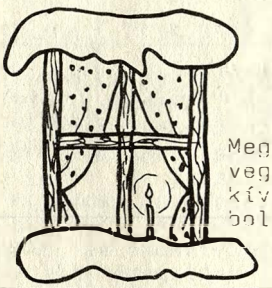

Megfázol a dombon,
vegyél meleg kendőt,
kívánj a mezőknek
boldog újesztendőt.

További kiadói tervek Karácsonyra:

Borbándi Gyula: A magyar emigráció életrajza 1945-1985 (Európa, 22oFt)
Kenedi János-Pető Iván-Vági Gábor: "Hol zsarnokság van, ott zsarnokság van..." (Héttorony,195Ft)
Friedrich Nietzsche: Aforizmák-töredékek (Göncöl,2ooFt)
Schopenhauer: Szerelem, élet, halál-Életbölcselet (-„-,94Ft)
Kovács Imre: A néma forradalom (Gondolat-Cserépfalvi-Tevan,12oFt)
Sinka István: Mezítláb az utolsó padban (Eötvös,8oFt)
József Jolán: József Attila élete (Cserépfalvi,147Ft)
Samuel Beckett Előre vaknyugatnak (Európa,58Ft)
André Kostolany: Tőzsdeszeminárium tőkebefektetőknek és spekulánsoknak (KJK,15oFt)
Stephen Jay Gould: A panda hüvelykujja (Európa-Mérleg, 25Ft)

(A verseket a Kaláka "Szabad-e bejönni Betlehemmel című zenéskönyvéből idéztem.)

FILM — Bartányi Zoltán

STANLEY KUBRICK: SHINING/RAGYOGÁS/

"Miért így?
Miért így akar engem?
Miért így akar engem
szeretni az édes?"
/Sziámi-Sziámi/

A horror, amely a populáris filmmítoszok egyik legvirulensebb válfaja, a 70-es évek végére érvén kimerülni látszott, amikor Kubrick elkészítette a maga opuszát, amely akárhonnét nézzük / bár ez tulajdonképpen semmitmondó /, a filmtörténet egyik klasszikus alkotása lett.

Kubrick módszere és filmkészítési filozófiája remekül szemlélhető a Ragyogáson keresztül is: kiválaszt egy Stephen King könyvet, de azután úgy átformálja, hogy a könyv / persze szándékoltan / zavaros története helyén ott marad a sandán-tisztán-láthatóan irracionális filmi világ Az alaptéma egy,a parapszihológia körébe tartozó jelenség,a ragyogás; a múlt és a jövő a kis Danny számára ráképeződik a jelenre. Múlt és jövőlátása egy konkrét második személyiség/Tony/ képét ölti,aki /és akin keresztül Danny/ kapcsolatot tud kialakítani más,hasonló adottsággal megáldott-megvert személyekkel.Ez már önmagában is érdekes téma lenne, de a történet helyszíne,amely mintha a gonosz erők sűrűsödési helye lenne.a maga negatív "szakralitásával" rátelepszik a történésre és mintegy előhívja az erre hajlamos apából / Jack Nicholson /.Az agressszió mint genetikus emberi adottság,amely még civilizációnkba,intézményeinkbe.technikai alkotásainkba is beépült-beprogramozódott,szinte valamennyi Kubrick-filmben kiemelt téma-de ez így önmagában kevés volna /számára is!/.ha nem fogná át a rendező kíméletlen-kegyetlen iróniája.Idióta, valószínűtlen környezetben kisstílű,őrületre hajlamos figurák vergődnek egy groteszkül buta mechanizmus fogságában és próbálják eltenni láb alól vagy "megúszni" a másikat.Véres burleszkként látjuk,ahogy Jack, a tébolyult apa végigsántikál a folyosón,kezében a baltával,arcán őrült mosollyal,és mint jólsikerült játékot ,úgy konstatálja a néger szakács /egyébként valóban "mesterien" ábrázolt/ lemészárlását.A tehetségtelen írójelölt férj permanens.egész életére jellemző alkotói válságából zökkenőmentesen evickél át az őrületbe és ezzel együtt saját álomvilágába. Ez a világ a hollywoodi filmek "glamour"-jával és hamis csillogásával rabul ejti;megtalálja benne azt,amit hiába keresett a valódi vagy regénybeli léthelyzetekben:az uralmat sajátmaga és tettei fölött,azt az állapotot,hogy még rémálmait is saját céljaira használhatja-persze inkább maga válik a szentségtelen hely és démoni erőinek foglyává.Labirintus ez a világ:könnyedén belesétálhatunk,de ott is veszhetünk,ha nem tudjuk átlátni úgy,ahogy azt a fiú,Danny tudja.

A család tagjai képtelenek az egymás közötti kommunikációra-ezen kapcsolatok hiánya saját paranormális világukba kényszeríti őket, elsősorban persze az apát, aki világa "védelmében" megkezdi ámokfutását. A film sötét báját fokozza, hogy az ugymond racionális motívumokat logikai elemeket Kubrick egyre bátrabban és elvetemültebben mellőzi. Jack, az apa mereven néz bennünket - hipnotizált médiumaivá válunk a filmnek és nyugtalanul úszunk a történés ritmusával. Amúgy a film és zenéje tökéletesen illeszkedik egymáshoz, és a zenék / Bartók,Ligeti, Penderecki / "élni" kezdenek a képek pergése közben - ami kevés filmről mondható el. Lenyűgözően démonikusak azok a filmkockák, amelyeken

a kis Danny háromkerekű biciklin gördül végig a folyosókon és a kamera riasztó-idegesítő módon billegve követi.

A film vége teszi fel az egészre a koronát: a baltavirtuóz apa halott / miután még ahhoz is tehetségtelennek bizonyult, hogy kiirtsa családját /, de képe ott látható az évtizedekkel korábbi báli fotónrésze lett a ház mitológiájának - szereplője az újra és újra megismétlődő borzalmas-nevetséges színjátéknak.

15. Keleti Fény, Mariahilfe!
16. The Cure órák
    The Love

A koncertek után Alternativ Zenei Játék /AZJ/

17. AZJ
19. AZJ
20. Lyuk Roll Party
    Fellép a Kis Generáció
21. Aqpunktúra
    Független Adó
22. Rés
    Kispál Borz
23. TOPO
    Magánszektor
28. TRÖTTEL + A.M.D.
29. Auróra
    Wahnwitz /NSZK/
30. The Cure órák
    Kretens
31. Happy Dead Band + Rés + Kis Generáció

Mitró Katalin

BULGAKOV: A MESTER ÉS MARGARITA SZÍNÉ

Erős kétségekkel teli indultam a Műszaki Egyetem színpadára, hogy megnézzem Bulgakov zseniális regényének színpadi változatát. Ez a mü- gondoltam- túl nagy, túl sok színen játszódik ahhoz, hogy ezt sikeresen színpadra lehessen vinni. Ezt már csak hallomásból is tudtam, mert a kaposváriak, akik pedig igazán kitünő előadásokat hoznak létre, is megpróbálkoztak már vele és a mindent felvonultató díszletek és technika ellenére sem sikerült állítólag visszaadni teljesen a regény hangulatát. /Én sajnos nem láttam/. Kicsit nehezen bár, de sikerült bejutnom a nézőtérre és egy sarokban kényelmetlenül kuporogva, kételyekkel teli kezdtem el nézni az előadást. Rossz előérzetem hamar elmúlt, és ezután már csak ámuldoztam, hogy néhány textillel, egészen szerény díszlettel és rengeteg ötlettel milyen csodálatosan visszahozzák a regény hangulatát. Bejátszák a színpad teljes terét és többféle játszási technikát is alkalmaznak /pl. árnyjáték, emberekből álló díszletek/. És még egy csodálatos felfedezés- a színészek nemcsak beszédükkel, hangukkal, arcukkal, szívükkel játszanak, hanem teljes testükkel- ez azért meglepő, mert a mai színházakban játszó profi színészek ezt a lehetőséget általában kihasználatlanul hagyják. Meglepő volt, hogy nem az egyes színészek teljesítményét hangsulyozzák, hanem a társulat egészének játéka- a Közös Színház a fontos. ÖSSZJÁTÉK ez a javából. Nagyon nehéz feladatot vállaltak magukra és mégis olyan pontosan összedolgozott, szervesen összetett Érzelmi-érzéki adaptációt készítettek, hogy abból akármelyik jelenleg működő színház társulata tanulhatna. /M.V./

CATS

avagy „Macskák szentélye Bécsben...

Az történt velem, hogy egy bécsi színházban láthattam egy világraszóló előadást, sőt -magát az eredeti angol rendezést, Webber musical-jét, a Macskákat.
Nem is tudom, pontosan mire számít, mire gondolhat valaki, aki "sóvárog" az igazi színház után -és tudja, hogy talán erre éppen most rátalálhat. Én sem tudom, mit is vártam konkrétan, ha csak talán -egy másfajta, gazdagabb látványosságot, mindenesetre is "naaaaagy felhajtást". Aztán ahogy közeledtem a /remélt/ "igazi" színházi élmény helyszínére -és odaértem, valami egészen másfajta teljességre, "igaziságra" leltem. Ehhez elég volt már mindössze az épületet meglátni és belépni. Ez az épület -mindenki láthatja-, fel van öltöztetve. Az épület maga máris csábít, varázsol...már a díszlet része ez, itt...Eztán beléphetünk a hatalmas zöld szemek büvöletes szentélyébe is és többé nem menekíthetjük óvatlan tekintetünket a villogó kacsintásaitól. Mindenhol egy-egy új macska szempár : a személyzet macskai eleganciájú egyen fekete öltözetéről, vagy az előtérben kiállított, megvehető apró tárgyakról /trikók, kazetták, lemezek, jelvény vagy matrica/ csak a CATS villog...Aztán pedig az előadás -végre az igazi, eleven macskák. A színészi játék, a macska-mozdulatok-és élet hitelesítése remek macskasággal folyt. Találtam is persze egy kedvenc macskát, egy sziámit, aki úgy vonzotta a tekintetemet, hogy néha magam sem tudtam mi történik egyébként a színpadon, hanem hát őt figyeltem. Magányos és visszahúzódólény, aki mégis csodállatos...-ilyen volt ő...
Mindezen élmények felemelő hatását némiképp fokozhatja még egy adalék: állójegy 2o sillingért mindig kapható a Ronacherben /itt **jártam** én/ , tudomásom szerint minden nagyobb bécsi színházban is. **Aki** szereti ezt a müfajt -elmondom-, a Ronacher most csak a Macskákat játsza, de a városban látható /szintén eredeti rendezésben/ a legújabb Webber musical is, Az opera/ház/ fantomja /melynek magyar változatát egyébként az Operettszínház tervezi bemutatni a közeljövőben/.

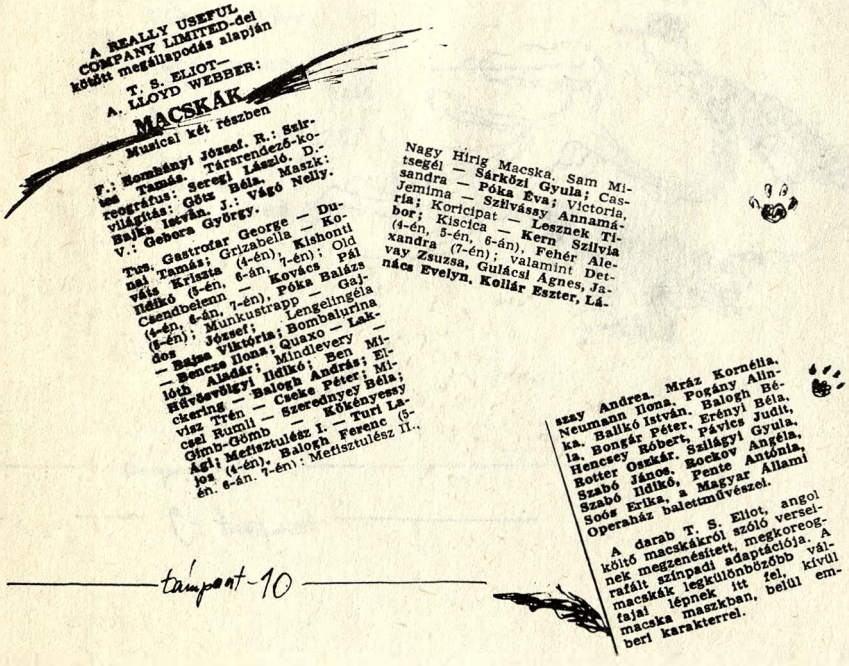

TIZENEGYEDIK OLDAL

Horváth Endre

Molnár József Gyöngyös környékéről származik. Ez a város jelentette neki a művészi lét igazi közegét, hiszen nemcsak írással foglalkozott, hanem egy ideig különféle formabontó performance-ekben is részt vett. Egyik legemlékezetesebb alkotásuk egy Trabant színpadra állitása volt.

számkivetett

már mindentől rettegve
árkádok alatt rejtezve
oson az utcán
kikémlel szabad-e
az út
nem áll-e
ott valaki
aki
idegen
kit nem ismer
s talán észreveszi
amaz elmosolyodik
fölfedi kegyesen
szól
tudok tudok rólad
valamit
amit
mindenki
tud
ez olyan
hogy is mondjam
nyílt titok
na jó
nem nagy dolog
nem is rám tartozik
de azért elmehetsz
végül is
a te ügyed
őlekushad
a turhát nézi lábai előtt
mi az előbbi leereszkedő
vicsorgó
félmosolyban gyűlt össze
és vettetett elé nevetve
szavanként
szemét nem mutatná
pedig sír
amazt meghatná biztosan
talán
de nincs hozzá köze
de nem
az vigyorog az alázat mécsesein
s ő laposan elcsusszan mellette

elfut
a sötétebb oldalon
görnyedten lépked
arcát gallérja mögé
rejti
mint minden titkát
jön szembe sok
idegen
mindenki az
mindenki észreveszi
már arca sincs
kérdőjellé alázkodott
hajlott gerincén
lóg szem száj orr fül nélküli
jellegtelen
értelem nélküli
vigyorrá
préselt feje
kugligolyófeje
tucatfeje
settenkedik az utcán
önmaga kisértete
lemoshatatlan stigma
embernagyságú
jel
ő maga
idegen
mind kegyesen mosolyog
tudod
nem rám tartozik
de azért elmehetsz

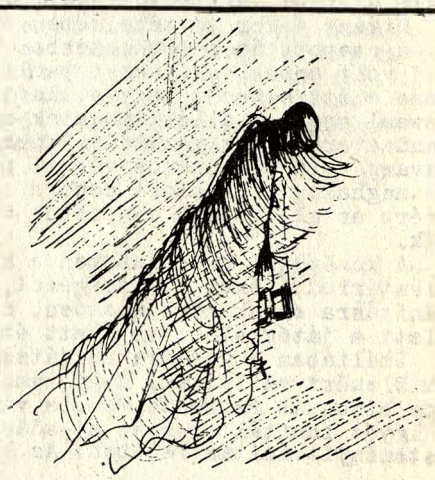

KÉT HÉT MÚLVA IS
LAPOZZ A TIZENEGYEDIK OLDALRA !

A verset Nagy Anna illusztrálta

A TAPS

avagy - színes történelem tapsolókkal és tapsoltatókkal

No.1.

„A klakkőrök -tapsoncok - azok a személyek, akik előzetes megrendelésre, saját tetszésüket mindenképpen tapssal kinyilvánítva megpróbálják a nézők minél nagyobb részét tapolásra késztetni. Franciaországban a fogalom eredetileg egyenértékü volt a tapssal, de az 18oo-as években, amikor kezd nemzetközi használatba jönni, az előadás megtapsolásának tényén belül már nem az őszínte bámulatra utal, hanem müvészeten kívüli vagy müvészileg legalábbis semleges motívumokra."

Rómában a köztársaság korától kezdve nagyon gyakori a fizetett közönség alkalmazása. Plautusnál lelepleződik, hogy a a klakkőröket miként fogadják fel, levél, személyes kérés vagy közvetítő útján, hogyan helyezik el őket ügyesen a nézők közé az egész teremben, és a színészek miként keresik támogatásukat. Innen erednek az ilyen figyelmeztetések: "Megmondották, hogy erénnyel éljetek ti, győzők..." "Az erénynek kell a kegyét keresni, nem fizetett tapsolóknak."

A felbérelt tapsoncokat első ízben Néró vonultatta fel, aki be akarta bizonyítani, hogy a müvészet minden ágában egyarént ő a legkiválóbb. Először Neapolisban lépett színpadra. Fellépései előtt vvalósággal szorongott, féltékenykedett vetélytársaira, és a versenybíráktól is rettegett. Alexandriából ötezernél is több fiatalembert hívott, hogy fellépésekor sikerét biztosítsák. Ekkoriban a tapsolás háromféle nemét vvezették be: a dübörgő, a dörgő és az ütemes tapsot. Aklakkőrok előre tudták, hogy mikor kell és szabad tapsolni. Énekelhetett ezután akárhogyan -"Qualis artifex!" -, bizonyította több ezer tenyér. Ezek a tapsolók "csupa feltünően szép hajú, gyönyörüen felöltözött ifjú, bal kezén mindegyik gyürüt viselt; vezetőik pedig fejenként negyvenezer sestercius fizetést kaptak". /Suetonius: Nero,2o/

Miként e kor történelmében oly gyakran, a nevetséges itt is könnyen csapott át a rémületesbe. Minden zegzugban kémek leskelődtek, és jaj volt annak, aki nem tapsolt eléggé, netén a császári ének befejezése elétt elosont vagy elaludt. Az is megesett, hogy megrendelők egymással szemben álló támogatók csoportjaihoz fordultak, és ez súlyos rendzavarásokhoz vezetett. Tiberius uralkodása elatt például egy ilyen zavargás idején számos vérosi polgár, sőt néhány katona és centurio is meghalt, a praetori cohors egyik tribunusa pedig megsebesült, s ezért az ellenséges csoportok vezetőit, valamint a színészeket számüzték.

A középkori színházakban a klakk egy fajtája alakult ki a francia misztériumjátékok közönségénél, mely könnyen hajlott a tetszésnyilvánításra annak köszönhetően, hogy a szervezők az előadások hosszúsága miatt a játék előtt és alatt ételt és italt osztottak ki közöttük.

Itéliában a koztereken játszó társulatok ingyennézőket hívtak meg, akik euért vállalták, hogy támogatják az előadást. 1512-ben például egy bizonyos Ferrante Moccia vándortásulata két fiatalembert és sok hölgyet invitált meg az el-adásra fizetési kötelezettség nélkül, ám tetszényilvánítás fejében. Az 15oo-as évek hercegi udvaraiban viszont

tapsort-17

egyes résztvevőket megbíztak, hogy magyarázzák el az előadás fontos részeit, és ezzel adjanak útmutatást a tetszésnyilvánításra. Ez az olasz szokás 157o körü Európa egyes északi országaiban is meghonosodik...

No.2.

Az 184o-es években, különösképpen ami az operát illeti, a klakk már döntő jelentőségü volt a színházi életben. Berlioz hosszú értekezést szentelt a jelenségnek, ez aklakkőrok usargonjának szótárát is tartalmazza. Berlioz szerint a klakkőröket sohasem a színház, hanem a müvészek fizetik, sőt a kalkkfőnök a színigazgatónak fizet is azért, hogy megőrizhesse monopóliumát.

182o-ban egy bizonyos Sauton megalapította az "Assurance des succes dramatiques"-ot, amely arra vállalkozott, hogy sikereket és bukásokat szervezzen. Minden színháznak volt egy klakkfőnöke, akinek gyakram rendszeres fizetést adtak. Ami a csoportosulásokat illeti, a klakkot "intimes"-ekre oszthatjuk /akik nemcsak hogy ingyen mehettek be az el-adásokra, de gyakran még meg is fizették őket/ és "lavable"-okra - a "laver" szóból, ami színházi zsargonban "fizetni"-t jelent -, akik egy kisebb összeget fizettek a klakkfőnöknek. Az vezette be őket a színházba , ők pedig ennek fejében elkötelezték magukat az együttmüködésre.

A "lavable"-oknak egy alcsoportja volt a "Solitaire"-ek vagyis a magányosok, akik nem akrtak elvegyülni a klakkok csoportjaiban; de így hívták azokat a szenvedélyes színházlátogatókat akik, hogy ne kelljen sorba állniuk a jegyért, engedélyt kértek, hogy a klakkőrökkel együtt mehessenek be, úgy, hogy kifizették a teljes jegyárat a klakktonöknek.

Ami a feladatköröket illeti, beszélhetünk úgynevezett "Tapageur"-ökről vagyis lármázókról - az ő szerepük az volt, hogy hangosan tapsoljanak és helyeseljenek - és "pleureur"-ökről /sírók/, akik meghatódásra késztették a közönséget sírásukkal, míg a "bisseur"-ök /újrázók/ és "connaisseur"-ök /szakértők/ elismető megjegyzésekkel járultak hozzá a tapshoz. A "chatouilleur"-ök /csiklandozók/ és "chauffeur"-ök /hevítők/ viszont tevékenységüket az előadás ketetein kívül fejtették ki, megfelelő légkört teremtve az előadás idején kívül az egész városban.

Egyéb zsargonszavak, emelyek a francia klakkőrök között használatosal voltai: "soigner l'entrée", azaz megtapsolni a belépőt; "empecher la vogue": meggátolni egy színész siketér, riválisának megbízásából.

A klakkfőnökök néha igazi szerződésekt kötöttek az igazgatókkal, melyek kijelölték kötelezettségeiket, valamint a klakkőrok számára fenntartott helyek számát és fajtáját. Részr vettek a próbákon, és megegyeztek, hogy az előadás mely részeit kell tevékenységükkel kiemelniök. A XIX. század vége felé egy színész,név szerintCouailahac összeállította a klakkőrök számára enfedélyezett jutatatásokat: sima taps öt frank; dupla taps tizenöt frank; egyszerü visszahívás huszonöt frank; korlátlan számú visszahívás ötven frank; szörnyülködés kifejezése öt frank; a rémület moraja tizenöt frank; nyögés tizenkét frank; gínykacajok öt frank; kitörések, mint "oh, milyen komikus", tizenöt frank. Ezen kívül külön juttatás járt a kijáratnál elhangzó olyan mondatokért, mint "Ah, milyen jó társulat! Micsoda igazgató."

/M.K./

Csuti László

JELES NAPOK

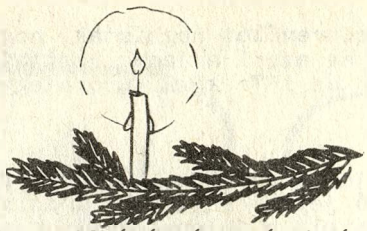

Számomra a legkedvesebb, s a politikai időjárásváltozásoktól leginkább mentes ünnepünk már-már itt kopogtat szívünk-lelkünk kapuján. Készítsük fel hát önmagunkat méltó fogadására, bensőséges ünneplésére. Közben tegyünk egy röpke pillantást, hogy miként tették ezt a múlt letünt koraiban.

Lapunk megjelenése táján már javában az advent /latinul "az Ur érkezése"/ közepét taossuk. Ez a karácsonyi előkészületek ideje, amely az Andrés napjához /nov.3o./ legközelebb eső vasárnappal kezdődik, s egyben az egyházi év kezdete is. Eredete az !-6. századba nyúlik vissza, s eleint heti háromnapos böjttel volt összekötve. XIV. Kelemen pépa az adventi szerdákra és pénteki napokra rendelt böjtöt, szombatra pedig megtartóztatást. Sokfelé - különösen az idősebb asszonyok - még a századforduló után is böjtöltek. Az 1611. évi nagyszombati zsinat a házasságkötést is püspöki engedélytől tette függővé egészen Vízkeresztig. Igy ezidő alatt lakodalmat, táncmulatságot nem nagyon tartottak. Némely vidéken az advent kezdetét a gyermekek kántálása jelezte. Aházak ablakai alatt az ünnep gondolatkörét felidéző énekeket énekelvve, köszöntve, s minden jót kívánva "angyali vigasságot" adtak:

"Mikor én kisgyerekcse vótam, juhok után jártam,
Egy almácskát találtam, azt is a jó Istennek szántam,
Szálljon erre a házra az Isten áldása,
Siessünk, siessünk, Betlehembe érhessünk,
Ott van a mi Jézuskánk, akit régen kerestünk."

Krisztus születésének december 25-i megünnepléséről szóló első adatokkal a 4. században találkozunk. Niceai János püspök szerint Jézus születését Rómóban I. Gyula pápa /i.sz. 337-352/ alatt kezdték ünnepelni, majd innen terjedt tovább. A szíreknek 343. december 25-én mér prédikációt tartottak. Konstantinnápolyban 379-38o-ban nazianzi Szent Fergely emlékezik Krisztus születésére és megünnepli napját. Rómában az 5. század elején az állam is elismeri, s Honorius és Arcadicus császárok e napom a cirkuszi játékok tartását is megtiltották. Jézus születésének december 25-i megünneplésével lezárult a születés dátumának tisztázása körül támadt vita. Erre a napra a következő okokból esett a választás: Antiochus kaendáriuma december 25. napját a Nap /Napisten/ születésnapjának nevezi. Az ünnep új tartalmának szimbolikus magyaráuata szerint a karácsony Jézusnak, az örök Napnak, az isteni fényforrásnak születésnapja.

A legnépszerübb karácsonyi paraszti misztériumjáték, pésztorjáték a betlehemezés volt. Pásztoroknak beöltözött férfiak, majd később gyerekek járták a házakat. Humoros, tréfás párbeszédekkel, karácsonyi egyházi énekeket énekelve szórakoztatták a házak lakóit. Játékuk Jézus születését elevenítette fel, így emlékezve, s ünnepelve a Megváltó világra jovetelét.

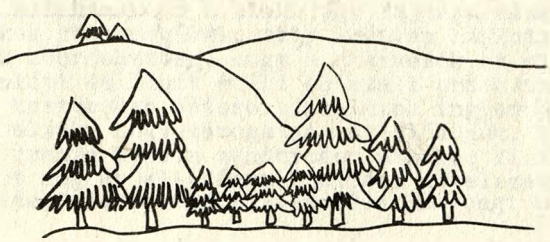

Magának a vacsorának az étrendje is hagyományos volt. Aszalt gyümölcsből készített leves, mákos tészta. Csemegeként sült tök, méz, dió, alma, kalács szolgált. Az ezen az estén fogyasztott ételeknei is kivétel nélkül mágikus jelentősége volt. A fokhagyma védte az egészséget, de jó volt a boszorkányok egész évi rontása ellen is. A sült tök védelmet nyújtott torokfájásra. Mákos étel fogyasztása pedig bőséget, gazdagságot biztosított. De a legtöbb hiedelem az asztalon lévő elmához kapcsolódik. A kerek, szép, piros alma az egység, egészség, szépség, szerelem szimbóluma. Ha valaki a karácsonyi asztalról férges almát választott magának, az betegséget, halált jelentett rá nézve.

Időjárás jóslására is használatos volt ez a gyümölcs: a gazda a vacsora után felvágott egy almát, s ha véletlenül egy magot is kettészelt az rossz, a termelésre kedvezőtlen időjárást mutatott. A családban élő lányok az elmára öntött vízben mosakodtak, hogy szép pirosak legyenek. De a jószágot is ebből a vízből itatták, így szerencsétlenség, baj, betegség messze kerülte őket.

Karácsony múltával sem ritkultak a szokások. Ekkor indultak útnak a regősök. Varázsló, mágikus énekükben a gazdának, s háza népének jó egészséget, békességet, vagyont, gazdagságoz kívántak, s a ház eladósorban lévő leányát vagy házasulandó legényét összeregölték a falu más fiataljával.

Az új esztendő közeledtével egyre szaporodtak a varázsló cselekedetek, jósló foglaltosságok. Eger vidékén például a lányokat Karácsony és Ujév között nem vitték ki a házból, hogy kovetkező esztendőben majd sok kérő jelentkezzen. Hagymakalendáriumot is készítettek, melyből a következő év 12 hónapjának időjárására jósoltak. A 12 hónapnak megfelelő 12 gerezd fokhagymába sót tettek, amelyik gerezdben vizes lett a só , az ahónap csapadékosnak ígérkezett.

Akárcsak a Karácsonykor fogyasztott ételeknek, úgy az új év első napján fogyasztottaknak is megvolt a maguk jelentősége, különféle babonák kapcsolódtak hozzájuk. Például nem volt szabad csirkét enni, mert az elkapirgálja a szerencsét. Viszont a disznóhús fogyasztása ajánlatos volt, mert az meg befelé túrja a házba a szerencsét. A bab, borsó, lencse, kukorica, rizs főzése sok pénzt biztosít a következő esztendőre. Mákos ételek fogyasztása nem volt előnyös, mert sok bolha fog ugrálni abban a házban, ahol Ujévbeb mákot ettek.

Az óévtől /akárcsak manapság/ hatalmas lármával, kolompolással búcsúztak. A nagy zajkeltésnek vakószínüleg a gonosz távoltartása volt a célja. S az újesztendőt jókívánságokkal fogadták:

Adjon Isten sok minden jót
Az új esztendőben,
Éljenek hát bő szerencsén,
Vidám egészségbe!

Bő szerencse, istenáldás
Kerüljön most sorra,
Öregeknek, aprajának
Jól menjen a dolga!
Örüljenek, vigadjanak
Az új esztendőben!

A karácsony karácsonyfa állítása nélkül számunkra ma már elképzelhetetlen. E szokás gyökerei és eredetei is a távoli múltba nyúlnak vissza. A növényeknek és a fény kultikus alkalmazásában gyökerező, ókori előzményekkel rendelkező karácsonyfa-állítás szokásának korai előfordulásai az újkor kezdetétől ismertek Európában, főleg német területről. Ezek részint különböző alkalmakra készült, ajándékokat hordozó fák. Bizonyos értelemben a paradicsomkertbeli tudás fája is előde a karácsonyfának. A jelenlegi szokásos karácsonyfát már már meghatározott időpontra állították, hagyományossá vált, jelképes díszekkel gyertyákkal, gyümölcsökkel, süteményekkel, papírdíszekkel ékesítve. Először Elzászból jegyezték fel a 17. század elejéről. Ettől kezdve mint protestáns családi szokás terjedt el, először német területen. A 19. sz-tól indult világhódító útjára. Jelenleg szinte világszerte ismert, az európai kultúrától befolyásolt területeken általában elterjedt. Európa keletebbre fekvő országaiban - így hazánkban is - a 19. zsázad első felében a falusi iparossághoz, módosabb parasztokhoz is eljutott. A magasabb társadalmi osztályok példája lényeges tényező volt, például az 1860-as évedben Sáros megyében földesúr állíttatott karácsonyfát cselédeinek, s ajándékokat helyezett tá számukra. Századunkban vált közismertté, s elterjedését a parasztság anyagi helyzetének javulása tette teljessé.

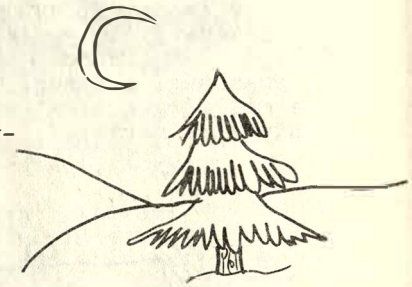

A karácsonyi ajándék ókori előzménye a római újévi ajándék, a strena, amelyet Kalendae Januariae /január 1./ alkalmával küldözgettek egymásnak az emberek, korai megjelenési formája sütemény, /aranyfüsttel bevont/ gyümölcs, szerencsét hozó gally volt. Ezeket később lrtljem főkeg pénzajándékok szorították ki. Céljuk a sikeres évkezdés biztosítása volt. A középkor első időszakában a karácsony és újév egyidőre esett /így az újévi és a karácsonyi ajándékozás nem választható el élesen/, ekkor ajándékozták meg feljebbvalók alárendeltjeiket: a pápa a bíborosokat, feudális urak alattvalóikat, apátok a szerzeteseket. A magyar király is megajándékozta udvari népeit. A német protestantizmus a 17. századtól döntően családi ünneppé tette a karácsonyt, s ettől kezdve az ajándékozás főleg családi körben jutott jelentőséghez: elsősorban szülők ajándékozták meg gyermekeiket Általánosan elterjedt gyermekhiedelem volt, hogy az ajándék adója földöntúli lény. A német területen a 16. században ajándékozóként fellépő Szent Miklós az elődje a mi Mikulásunknak, de az amerikai Karácsony apónak és az orosz gyerekeket megörvendeztető Fagy apónak is. A német protestantizmus szorította ki alakját saját területéről, és náluk jelent meg először Jézus /Jézuska/ e szerepben. A karácsonyi ajándékozás világszerte óriási méreteket öltött, amiben - tegyük hozzá - nagy szerepe van a kereskedelem propagandájának, a nagyszabású karácsonyi vásároknak.

Az ünnep estéjén a terített aztalnak, az akkor fogyasztott ételeknek is hagyománya és nagy jelentősége volt. A palócok pl. karácsonykor piros csíkos kendőt tettek az asztalra, nem is egyet, hanem kettőt, hármat is. Az abrosz piros színe az örömöt jelképezte, s maga az abrosz varázserővel bírt. Egészséget hozott a ház népére, beteget betakarva pedig gyógyulást, Ebből vetették a bavonát is, hisz a karácsonyi abroszból vetett mag bőséges termést hoz. Az abrosz vagy az asztal alá szalmát tettek, s került oda az állatok számára is takarmány. Egy kis széna, zab, szakajtóban kukorica. Nem feledkeztek meg az ekevas, botona, kapa, fejsze /vagyis a gazdaságban használatos szerszámok/ asztal alá helyezéséről sem. Reménykedtek abban, hogy ezáltal szerencsés lesz azok használata, s ez gazdag termést fog eredményezni.

Ezt a novellát NEKED ajánlom (talán) Karácsonyra, meg egyébként is...

AZ ÁLOM

Tényleg szerettem volna MINDENT megnézni, a zsongást is és a csendet, ismerni a fákat és megérteni a csillagokat. Selymes sunyogásban a mezőn és az erdőben járni, elveszíteni a félelmet és megtalálni VALAMIT mindebből...
Érzéseim, valami távoli Nesz és Kívánás, vezettek (egyszercsak) erre a Rétre. Nem kellett több a mély zöld és játékos, eleven virágszirmok csábításánál, egy suttogó árnyú fa langyos-hűsébe heveredtem és elaludtam. Melegség és Remény hullott a bőrömre az égből -minden csendes volt, még az álmom is , parányi Élőkről -mély, tündér könnyü Álom...
...visongva futkostak a hangyák a fű között, fontoskodva, vagy épp kétségbeesett fájdalommal szaladtak a dolguk után... Egy apró lény volt köztük, fényes ruhában, csendes mosollyal imbolygott a nyomukban. Talán ő is tartott valahová; sokszor eltévedt, vagy épp távoli célok indították útnak. Egyedül volt, Éhesen vagy épp Vidáman -egyedül. A találkozások és a Szó mindig teletöltötték reménnyel...ám kétségek és Hiány kísértették...Sokáig bolyonghatott így, míg szívét Vágy és Kétség megtöltötték. Megesett, hogy néha a Sötétben hirtelen dalolni kezdett.Forró, mély öröm szálta meg -egy forró érintés nyoma párásodott meg hideg tarkóján. Aztán lecsendesedett...Hideg és sötét hegyoldalon lépkedett...tovább, sok-sok levélke vigyázott rá...
Hatalmas szél tört egyszer e vidékre, szétfútta a csendet. A levelek szétrepültek, minden szaladni indult. Menekült volna ő is, remegve próbélt, de nem tudott. Hosszú, fagyott éjszaka volt ez -érzése csak lassan engedett fel, a reményre, mit egy elhagyott, öreg fenyőtoboz menedéke adott. Sokáig kuporgott így...aztán váratlanul sírni kezdett. Súlyos, görcsös kétségbeeséssel sírt, aztán csak szipogott, csendesen. A sürü Cseppek mind szertehulltak az éjszakába, parányi brilliánsok... a füben...
Egy Vándor járt épp akkor éjjel a hegyoldalon. Vidám és szorgos léptekkel közeledett, (talán valami nyomában járt), de egy pillanatra hirtelen megállt. Az apró élőlény összerezzent a csendre, aztán csak figyelt és várt. Egy mosolyt látott ott lebegni legfölül, aztán egy kéz langyos suhanását érezte végig a hátán. A kéz felkapott egy tündöklő cseppet hirtelen ám az elolvadt rögtön...a semmibe lett...
Tünődve állt a vándor egy hosszú, csöndes pillanaton át, aztán tovább sietett...Távoli fütyörészés rémlett föl a támadó szélben, meg valami kiáltás-féle is...és azzal vége ...

(((d.m)))

VÁROS

Okrutay Miklós

Rózsák tere

Szerette ezt a templomot,ismerte minden zugát.A faragott fapadok között megvolt az állandó helye,mindig ide ült le ha betért egy-egy rövid merengésre-elmélkedésre.Itt egyedül lehetett,de mégsem érezte magát magányosnak;itt nem zavarta az élet moraja, tökéletes csend honolt,mégis,mintha időnként válaszoltak volna neki a csend függönye mögül.

Szerette a templomot,ezért igyekezett megismerni minden titkát. Az 1882-ben születő új kerület,Erzsébetváros egyházi központjának szánták.Ez nem csak funkcionális feladatokat rótt rá;megjelenésével is sugároznia kellett a keresztény hit méltóságát és hatalmát.A tervezéssel Steindl Imrét bízták meg,aki mint a Parlament építője már országos hírű,megbecsült építész volt.Főművével kapcsolatban mondta:"új stílust nem akartam teremteni,mert ilyen századokra szóló monumentális épületet múlandó részletekkel nem kezelhettem,hanem igenis arra törekedtem,hogy a középkor e remek stílusába szerény módon,amint azt a művészet mindenkor megkívánja,nemzeti és egyéni szellemet vigyek bele".Hasonlók mondhatók el a templomról is,de itt még tisztábban érvényesülnek a gótika elemei.A tetőszerkezet határozott megjelenésű támillérekre támaszkodik,a két harangtorony az ég felé tör, a mértékletesen elhelyezett kőcsipke díszítés ugyanezt a hatást fokozza.A bejárat fölött hatalmas,küllős osztású rózsaablak,színes üveggel,az oromzaton a templom védőszentje,Árpád-házi Szent Erzsébet szobra áll.Terméskő párkányokkal,tagozatokkal hangsúlyozott nyerstégla burkolatán kerámia domborművek láthatók.A külső megjelenés német hatású,a köln-i dómhoz hasonlatos,persze szerényebb méretekkel.

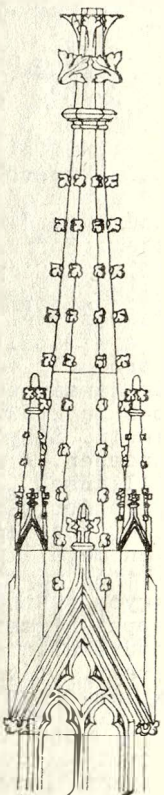

A belső teret a nyugalom jellemzi.Ezt talán a szerkezeti elemek egyszerű megjelenése éri el.A háromhajós,kereszthajós épületet gótikus keresztboltozat fedi.A fény csúcsíves,koragótikus hatású ablakon jut be,sárga-fehér mintás üvegen át.A faragott kő osztóbordák nagyrészt hiányoznak,mint ahogy az egyéb díszítőelemek is az idő múlását mutatják.A talán túl merev kőoszlopok fehéren,saját anyagukban jelennek meg,a falak is csak a párkányokig festettek gótikus mintákkal.A többi felület fehér,illetve építőkövet mintáz,a bordákat piros és kék színekkel emelték ki.

A fő- és kereszthajó metszéspontjában helyezték el a fából és kőből faragott szószéket és az úrasztalt,melyet három oldalról díszes fapadok vesznek körül.Az így kialakult centrális tér fölött hatalmas kovácsoltvas csillár függ,mintegy megkoronázva azt.Az épület fő ékessége,a szentély háttérként jelenik meg.Mozgalmasabb csillagboltozatos mennyezet,szenteket ábrázoló színes üvegablakok keretezik a gazdagon díszített főoltárt.

Íme a hely,ha nem is túl hangulatos,de pontos leírása. A teret is szerette,mely előtte feküdt,már a neve is oly sokatmondó:Rózsák tere.Egyszer eljött ide,hogy rajzoljon:hogy lerajzolja a templomot,de minden egyebet is,mit lát.A lépcső kőkorlátján egy kisfiú ült,szájharmónikázott és dúdolt maga elé:"...kürtős kalácsot,lovaskatonát nem marcipánból,jó meleg kalucsnit;lovat,kacsát, és kutyát,macskát másnak,de nem nekem;reményteli várakozást,megérkezést,nevetést;csillagokat,csillogót-halványat...
jó meleg kalucsnit,valami igazit,valami kicsit. Ezt mind nektek kívánom.Boldog Karácsonyt!" szállt a dal...

O.A. rajza

Piller Gábor — **ZENE**

HANGVERSENYAJÁNLAT

December

15.péntek — Zeneakadémia,19:30 - Handel:Messiás
M/V Szimfonikus Zenekar, vez. Lukács Ervin
Szólisták: Verebics Ibolya, Németh Judit,
Mukk József, Gáti István /ének/ 17-én,18-án is

Pesti Vigadó,19:30 - Corelli:Karácsonyi concerto
Honegger:2.szimfónia, Veress S. és Bach művek
Budapesti Filh. Társaság Zenekara
Vez.: Hn Shao /Kína/

16.szombat — Régi Zeneakadémia, Liszt Ferenc Kamaraterem,11:00
Gabriele Varro /csembaló/ és Jean-Jacques
Cericco/barokk gordonka/ hangversenye

Zeneakadémia,19:30 - Beethoven:Esz-dúr zongoraverseny;Kodály:Budavári Te Deum
Magyar Állami Hangversenyzenekar,vez.:Kovács
János, Fellegi Ádám/zongora/

Zeneakadémia,Kisterem,19:30 - Dráfi Kálmán
zongoraestje.Műsoron Mozart,Schubert,
Debussy,Liszt és Bartók művei

17.vasárnap — Zeneakadémia,Kisterem,19:30 - In memoriam
Giovanni Bottesini /1821-1889/
Jórdányi Gergely nagybőgőestje, közreműködik Failoni Donatella és Bánfalvi Béla

18.hétfő — MTA Zenetudományi Intézet,19:30 - Ars Renata
Együttes,Zádori Mária/ének/,Szabó István
/lant/ - Itáliai fejedelmi udvarok zenéje

19.kedd — Zeneakadémia,19:30 - Haydn és Debussy vonósnégyesei és Brahms:h-moll klarinétötös
Bartók Vonósnégyes,Berkes Kálmán/klarinét/

20.szerda — Kongresszusi Központ,20:00 - Honegger:Karácsonyi kantáta, Rossini:Stabat Mater
Magyar Rádió és Televízió Szimfonikus
Zenekara és Énekkara,vez.:Ligeti András

21.csütörtök — Pesti Vigadó,19:30 - Mozart:D-dúr divertimento,
B-dúr zongoraverseny, Liszt Ferenc Kamarazenekar, Kocsis Zoltán/zongora/ 22-én is!

22.péntek — Zeneakadémia,19:30 - Wagner:Siegfried-idill,
Beethoven:c-moll zongoraverseny, Bartók:
Concerto Budapesti Fesztiválzenekar,vez.:
Fischer Iván,Frankl Péter/Anglia//zongora/

26.kedd — Zeneakadémia,19:30 - Corelli:g-moll concerto grosso,Mozart:Kis éji zene,Vivaldi:A négy évszak Magyar Virtuózok Kamarazenekar
vez.:Berkes Kálmán, művészeti vezető:
Szenthelyi Miklós /hegedű/

Régi Zeneakadémia,Liszt Ferenc Kamaraterem,19:30
Esterházy,A.Scarlatti,Monteverdi,Schütz,
Telemann és Buxtehude művek Affetti Musicali

...szükszavúan a
Karácsonyról ...

Kedves olvasó!

Ez itt a támpont idei, utolsó száma.
Talán kicsit szellősebb és több képpel
illusztrált, mint egyésként. Dehát,
valahogy a magunk módján – ilyen
a Karácsony(i szám) Sok minden, ami
a hézagokba még be(le)írható lenne,
talán mégis benne van, vagy volt
a támpontban ... magunkról és a
Szépről ... Karácsonyra is.
Hát most még csak ennyi ...

Boldog Karácsonyt!

Felelős kiadó : Kupcsik József
Szerkesztette : Mitró Katalin
Címlap : Messing Katalin
Készült az MKKE nyomdájában 2000 pl.-ban
Nyomdavezető : Jász József